

Sygn. akt II Cz 892/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski – spr.

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika A. P.

z udziałem wierzyciela A. D.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z dnia 10 października 2013 r., sygn. akt Km 4888/13

w przedmiocie zażalenia dłużnika A. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 28 października 2013 r., sygn. akt I Co 3694/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 892/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 3694/13, Sąd Rejonowy w Kaliszu odrzucił skargę dłużnika A. P., wniesioną przez profesjonalnego pełnomocnika, na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z dnia 10 października 2013 r., polegającą na dokonaniu zajęcia ruchomości dłużnika, z powodu braku jednoczesnego uiszczenia opłaty od skargi (art. 767³ k.p.c.).

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł dłużnik A. P. zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia i nadania sprawie dalszego biegu.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie przepisu art. 130 § 1 k.p.c., polegające na jego zastosowaniu i nie wezwaniu pełnomocnika dłużnika do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez uiszczenie opłaty od skargi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący, że wobec uchylecia - z dniem 1 lipca 2009 r. - § 3 art. 130² k.p.c. ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r., Nr 234, poz. 1571), nie ma podstaw prawnych do odrzucenia nieopłaconego środka zaskarżenia wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika bez wcześniejszego wezwania do uiszczenia należnej opłaty w trybie art. 130

§ 1 k.p.c. (por. m.in. post. SN z 09.02.2011 r., V CZ 95/10, LEX nr 1102888; post. SN z 24.05.2012 r., II CZ 12/12, LEX nr 1243013; wyr. SN z 29.06.2012 r., I CSK 532/11, LEX nr 1228767).

Należy uznać, że reguła ta znajduje zastosowanie także do skargi na czynności komornika, uregulowanej w art. 767 i nast. k.p.c. Pomimo bowiem braku wyraźnego wskazania w treści przepisu § 3 art. 130² k.p.c., że dotyczył on także środka zaskarżenia w postaci skargi na czynności komornika, judykatura stoi na stanowisku, że przedmiotowy przepis obejmował swoją dyspozycją także ten środek zaskarżenia (por. uchwała SN z 07.12.2006 r., III CZP, OSNC z 2007 r., Nr 9, poz. 133; uzasadnienie uchwały SN z 18.07.2012 r., III CZP 32/12, OSNC z 2013, Nr 2, poz. 13).

W tym stanie rzeczy należy podzielić argumentację skarżącego, że Sąd I instancji naruszył przepis art. 130 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i bezzasadnie nie wezwał pełnomocnika skarżącego do uiszczenia opłaty od skargi na czynność komornika, a w konsekwencji bezzasadnie odrzucił przedmiotową skargę wobec jej nieopłacenia, co implikowało Sąd Okręgowy do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art.13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.